

POĎAKOVANIE

Dňa 21.5. 2004 sme sa navždy rozlúčili s našou mamou, babkou a prababkou **Brigitou ČECHOVOU**.

Srdečná vďaka za účasť a prejavy sústrasti všetkým priateľom a známym, ktorí sa zúčastnili na poslednej rozlúčke.

Smútiaca rodina

V pondelok 14. júna 2004 dotliklo srdiečko našej mamičky, pani **Justíny GALANOVEJ**.

Touto cestou chceme poďakovať všetkým, ktorí sa s ňou prišli rozlúčiť a podeliť s nami o smútok za blízkym človekom.

Ďakujeme jej lekárovi Dr. Zárubovi za dlhoročnú starostlivosť i všetkým tým, ktorí urobili pre ňu to, čo bolo v ľudských silách. Chceli ju vrátiť k životu. Nebolo to možné. Svieca dohorela, duša odletela. Pracovité ruky spočinuli.

Jej pamiatka bude svietiť na cestu nám, ktorých milovala a ktorí milovali ju. Rodina Galanová

SPOMÍNANIE

Dňa 18.6. 2004 uplynuli 4 roky, čo nás navždy opustil náš drahý manžel, otec a dedko **Miloslav JUŠČÁK**.

Tí, ktorí ste ho poznali, venujte mu, prosím, tichú spomienku.

S láskou manželka a deti s rodinami.

Cínové nádoby...

Pokračovanie zo 6. strany

Na veku kanvice je vyobrazený jeleň a zajac, symboly rýchlosti a ostrážnosti a taktické loveckej spravodlivosti, dopĺňajú a korunujú zobrazené výjavy na plášti kanvice.

Tieto výnimočné exponáty patria k najvýznamnejším zbierkovým predmetom Malokarpatského múzea, nedávno boli kompletne reštaurované, čím sa odkryli cínové a majstrovské značenia, ktoré umožnia identifikáciu jednotlivých majstrov a ich dielní. Reštaurovaním sa im navrátila pôvodná estetická hodnota, ktorú majú možnosť vnímať návštevníci nášho múzea z celého Slovenska a zo zahraničia.

Vladimíra Büngerová
Malokarpatské múzeum

Seminár o spolupráci

V pondelok 28. júna sa uskutoční v hoteli Vinársky dom v Pezinku seminár SLOVENSKO-RAKÚSKA VÍNNA CESTA, na ktorom bude prezentovaná ďalšia možnosť spolupráce slovenských a rakúskych vinárov a vinohradníkov. Organizátorom je Združenie Malokarpatská vínná cesta v spolupráci s Regionálnym združením Auland-Carnuntum.

Trasa cyklomaratónu cez tri partnerské mestá

V dňoch 4. - 6. júna sa uskutočnil 2. ročník Cyklomaratónu. Podobne ako v minulom roku aj teraz jeho trasa viedla cez tri partnerské mestá Pezínok, Neusiedl am See a Mosonmagyaróvár. Tento ročník však trval tri dni. A hoci počasie pár dní pred štartom neveštilo nič dobré, napokon sa na štarte zišlo 24 cyklistov.

Piatková etapa sa začala o siedme ráno na Radničnom námestí, kde cyklomaratón slávnostne odštartoval primátor mesta Mgr. Oliver Solga. Cieľ prvej etapy, ktorá merala 70 km, bol v Neusiedl am See, kde boli účastníci ubytovaní v telocvični jednej z miestnych škôl. Sobotňajšia etapa viedla okolo Neziderského jazera a merala 80 km. Jazdcov zaujala výbornými cyklistickými chodníkmi, ktoré sú v tejto lokalite vybudované. Záverečná, najdlhšia, etapa mala 120 km. Okrem dĺžky bola náročná aj protivetrom. Táto etapa sa začala v Neusiedl am See, pokračovala do Mosonmagyaróváru, kde bolo spoločné stretnutie a cieľ Cyklomaratónu bol opäť na Radničnom námestí. Tu bolo o 18.00 hod. aj slávnostné ukončenie celého podujatia.

Sprievodným podujatím tohtoročného cyklomaratónu boli dve degustácie vína u vinárov v Neusiedl am See. Pri dobrom vínu a malom občerstvení sa tu ešte viac utužovali priateľstvá, ktoré vznikli na cestách, čo je tiež cieľom tohto podujatia.

Organizátorom akcie bolo Mesto Pezínok v spolupráci s Občianskym združením Karpaty Slovakia, výdat-

ne sa na príprave podieľali Alexander Pravda a Peter Wittgrüber. Technický servis zabezpečoval Pavol Polák a zdravotnú opateru Katarína Turanská.

O krátke hodnotenie sme požiadali zástupkyňu hlavného organizátora **Evu Lupovú**: - *Myslím, že sa splnilo poslanie Cyklomaratónu, ktorým je komunikácia s Európou prostredníctvom našich partnerských miest, tentokrát na úrovni cyklistov. Všetci prišli zdraví do cieľa, ak nerátame jeden vyvrtnutý členok. Utvorili sa nové priateľstvá aj medzi cyklistami. Sme spokojní a tradíciu cyklomaratónov chceme udržať, v budúcom roku zrejme navštívime vínnu cestu na Morave.*

A ako sa cyklomaratón pozdával cyklistom? **Danka Králová**: - *Bola som už aj minulý rok, tento ročník mal lepšiu organizáciu. Obávala som sa počasie, ale vôbec sme nezmkli. Rakúsko ma oslnilo čistotou, pokojom, útulným prostredím, peknými cyklo chodníkmi. Celý víkend vládla výborná atmosféra, ak budem zdravá, určite sa zúčastním aj o rok.* **Jaroslav Mihalovič**: - *Celé podujatie bolo výborné zorganizované, nemali sme najmenší problém. Trasy boli perfektne pripravené, mali sme aj dve ochutnávky vín. Chýbal mi však záujem zo strany domácich ľudí, v podstate okrem tých vinárov nikto o nás nevedel. Ak bude cyklomaratón aj o rok určite prídem.* (pr)

Účastníci cyklomaratónu na začiatku etapy okolo Neziderskeho jazera.

Snímka (ap)

Bojoval proti nemeckému fašizmu

Plk. Ing. Ľudovít Šušol pochádza z povstaleckej banickej obce Cígeľ, neďaleko Prievidze, hoci sa narodil v rakúskom Badene, kde jeho rodičia chodievali na sezónne práce. Nie div, že sa u neho od mladosti formovalo sociálne cítenie. S nástupom fašizmu vznikla u neho túžba bojovať so zbraňou v ruke voči okupantom za slobodu slovenského národa. Táto jeho túžba sa nesplnila, pretože 16-ročnému mládenčovi vydať zbraň odopreli.

Nevzdal sa, mladí Cígeľčania si v roku 1943 vytvorili mládežnícku skupinu, ktorej cieľom bolo podryvať moc fašizmu, pomáhať pri jeho konečnej porážke zo všetkých síl. Ich veľkým vzorom bolo vytvorenie partizánskej skupiny Major pod velením Františka Ninisa. Zásobovanie partizánov potravinami a liekmi, spravodajská činnosť, oboznamovanie s pohybom fašistických vojsk, bola ich záslužná činnosť. Začlenili ho do povstaleckej jednotky kde pomáhali kopat zákopy.

Občania Cígeľa boli už dlhšie fašistom trňom v oku, preto vyvíjali vysokú aktivitu k odhaleniu protifašistickej bunky. Dňa 13. januára 1944 obsadili obec, do zajatia odvliekli 120 občanov, medzi nimi aj mladého Ľudovíta. Bol to najstrašnejšie chvíle v jeho živote. Neľudské mučenie, beštiálne vyšetřovanie, nenávidené nemecké pochody. Jedného po druhom ich vypočúvali, hrozili, mučili, ale oni nič nevyzradili i za cenu vlastného života ostali pevní. Mnohí kamaráti zvolili radšej hrdinskú smrť.

Po vydrancovaní obce sa pomery ešte zhoršili. Ľudo-

vít Šušol sa musel každý tretí deň hlásiť na žandárskej stanici v Novákoch. Tridsaťčlenná jednotka nemeckých vojakov mala oči všade. Hrou na harmonike, i to, že vedel po nemecky si Ľudovít získal ich dôveru a tak správy o Nemcoch denne putovali k veliteľovi partizánskeho oddielu.

Sloboda prišla do Cígeľa 4. apríla 1945. Mládežnícka jednotka sa hneď pustila do práce: opravovali vojnu zničené objekty, cesty, stavali provizórne mosty. Túžba po vzdelaní ho vyniesla k najvyšším úspechom: dvojnásobný titul - Plk., Ing.

V Pezinku so svojou rodinou žije od roku 1957. Stať sa tu spolu s manželkou vychovali 3 deti, dvoch synov a dcéru. Celý život sa venoval vojenskému povolaniu. Pracoval v tých najvyšších funkciách. Zapojil sa aj do verejného života, dvadsaťpäť rokov bol poslancom národného výboru, bol predsedom viacerých komisií, napr. ochrana verejného poriadku a i.

Bol medzi prvými zakladateľmi Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov (SZPB) už v roku 1945. Vyše 20 rokov vykonáva funkciu predsedu ZO SZPB, bol predsedom OV SZPB v Pezinku, teraz vykonáva funkciu podpredsedu oblastného výboru SZPB v Bratislave. Všetomže sa usiluje, aby Zväz nezaničil, aby v mladých členoch žil aj ďalej. Veď negatívne javy našej spoločnosti, ako je terorizmus, rasizmus, neofašizmus zotravávajú medzi nami naďalej.

Jeho vitrínu zdobí celý rad najvyšších vyznamenaní: Rad červenej hviezdy, Za službu vlasti, strieborná a zlatá medaila Budovateľa mesta Pezínka, 30 rokov národných výborov, medaily M.R. Štefánika I., II., III. stupeň a iné. Želáme mu veľa zdravia, pohodu v kruhu jeho najbližších a ešte veľa čínorodých rokov vo veľkej rodine SZPB. (MM)